

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, declarat de avocata Diana Panov, în numele inculpatei

***Rusu Elena XXXXX**, născută la
XX XXXXX XXXX, originară și locuitoare a s. XXXXX
XXX, r-nul XXXXX, cetățeană a R. Moldova, fără
antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>26.06.2015 – 26.02.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>22.06.2016 – 19.04.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>28.06.2016 – 13.12.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>06.02.2017 – 22.06.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>19.10.2017 – 22.11.2017.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 26 februarie 2016, Rusu Elena a fost condamnată în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale și în baza art. 322 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 600 unități convenționale, ce constituie 12.000 lei.

Prin aceeași sentință, procesul penal în privința lui Trohin S., pe art. 217¹ alin. (3) lit. e), f) și 322 alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motiv că a intervenit

decesul inculpatului, iar inculpatul Agrici A. a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. e), f) și 322 alin. (1) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat, dar în privința lor hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a reținut că inculpata Rusu E. *se învinuiește* de către organul de urmărire penală că la 04 mai 2013, prin înțelegere prealabilă cu Trohin S. și Agrici A., având scopul de înstrăinare, a păstrat o geantă în care se afla un borcan cu volumul de 3 l. cu castraveți marinați, în interiorul cărora se aflau în total 14,36 gr. de masă vegetală uscată și mărunțită cu miros specific de cânepă care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2894 din 09.05.2013, reprezintă marihuană, face parte din categoria substanțelor narcotice, greutatea căreia conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, reprezintă cantitate mare, substanță pe care a încercat s-o transmită într-un colet destinat condamnatului Rusu I. în Penitenciarul nr. 17 Rezina, prin intermediul lui Trohin S., care doar l-a transportat.

Acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, ca expedierea substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, săvârșită de trei persoane, în proporții mari, și în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, ca încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, acțiune săvârșită în proporții mari.

Instanța de fond a constatat că la 04 mai 2013, Trohin S. a primit de la Agrici A. 200 lei pentru cheltuieli de drum și o geantă, în care se afla un borcan cu volumul de 3 l. cu castraveți marinați, în interiorul cărora se aflau în total 14,36 gr. de masă vegetală uscată și mărunțită cu miros specific de cânepă, depistate la momentul controlului de către colaboratorii Penitenciarul nr. 17 Rezina care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2894 din 09.05.2013, reprezintă marihuană, face parte din categoria substanțelor narcotice, greutatea căreia conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, reprezintă cantitate mare.

Geanta a fost pregătită și transmisă lui Agrici A. de către Rusu E., iar el a transmis-o mai departe lui Trohin S., care doar a transportat-o la Penitenciarul nr. 17 Rezina și urma să o predea pentru condamnatul Rusu I., fratele inculpatei.

Trohin S. și Agrici A. nu au cunoscut despre conținutul genții transmise de inculpată, deoarece nu au verificat-o, dar au aflat despre borcanul cu volumul de 3 l. cu castraveți marinați, în interiorul cărora se aflau în total 14,36 gr. de masă vegetală uscată și mărunțită cu miros specific de cânepă, după ce a fost depistat la momentul controlului de către colaboratorii Penitenciarului nr. 17 Rezina.

Astfel, acțiunile inculpatei urmează a fi reîncadrate din art. 217¹ alin. (3) lit. d), f) Cod penal în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca păstrarea și expedierea substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Declarațiile inculpatei, depuse în ședința de judecată, de nerecunoaștere a vinei, sunt irelevante, nefiind confirmate prin careva probe pertinente și concludente, fiind constatate divergențe între declarațiile date în instanța de fond și cele depuse în cadrul urmăririi penale, acestea fiind combătute și prin declarațiile inculpatului Agrici A. și martorilor acuzării în ședința de judecată, cât și declarațiile inculpatului Trohin S. făcute la urmărire penală. Astfel, se confirmă că anume inculpata, a transmis geanta cu produse alimentare destinată fratelui său, Rusu I., deținut în Penitenciarul nr. 17, iar la momentul controlului de către colaboratorii penitenciarului a fost depistat un borcan cu volumul de 3 l. cu castraveți marinați, în interiorul cărora se aflau în total 14,36 gr. de masă vegetală uscată și mărunțită cu miros specific de cânepă.

Nerecunoașterea vinei și argumentele inculpatei sunt apreciate ca o metodă de apărare, cu scopul evitării răspunderii penale.

Or, probele administrate, fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc incontestabil vinovăția inculpatei, acțiunile acesteia fiind încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca păstrarea și expedierea substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare și în baza art. art. 322 alin. (1) Cod Penal, ca încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, săvârșită în proporții mari.

3. Procurorul în Procuratura raionului Rezina, Olesea Stavinschi, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata Rusu E. să fie condamnată în baza art. art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani și în baza art. 322 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i stabili pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a-i suspenda condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Apelanta a invocat că vinovăția inculpaților a fost demonstrată pe deplin prin probele administrate, și anume: declarațiile martorilor Marchitan M. și Carpovici V., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.05.2013 cu anexarea fotografiilor, în cadrul căruia au fost ridicate două pungi cu masă vegetală uscată și fărâmițată, de culoare verde asemănătoare cu cânepa, raportul de constatare tehnico-științifică chimică nr. 2894 din 09.05.2013, conform căruia masele vegetale de culoare verde, mărunțite, prezentate la examinare în două pachete din material polimeric transparent, ridicate la 04.05.2013 în IP-17 din coletul transmis de Trohin S., reprezintă marihuană, care face parte din categoria substanțelor narcotice, în cantitate totală de 14,36 gr., rapoartele depuse de supraveghetorii Marchitan M. și Carpovici V.

Totodată, declarațiile inculpatei de nerecunoaștere a vinei trezesc dubii prin faptul că sunt combătute prin declarațiile inculpatului Agrici A., date în ședința de

judecată și ale învinuitului Trohin S., făcute la urmărire penală, care au comunicat că geanta destinată condamnatului Rusu I., în care au fost depistate substanțele narcotice, a fost transmisă de inculpată.

Astfel, au fost administrate suficiente probe care să demonstreze vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate, probe care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond just a stabilit circumstanțele de fapt și de drept din totalitatea probelor administrate, acestea fiind apreciate corect, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

5. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Călugăreanu, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel a examinat formal, tendențios și unilateral apelul declarat, nefiind clarificate circumstanțele relevante cauzei, adoptând o soluție neargumentată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2016, recursul a fost admis, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că instanțele de fond și de apel corect au stabilit că substanțele narcotice păstrate și expediate fratelui său în penitenciar, aparțin inculpatei, însă în privința scopului deținerii acestor substanțe narcotice, instanța de apel prematur a conchis că inculpata nu a avut scopul de înstrăinare, având doar scopul de a le transmite fratelui său.

Or, instanța de apel, fără a face o analiză corespunzătoare, s-a expus prematur asupra cumulului probelor administrate, fără a elucida faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, fiind astfel greșit menținută soluția primei instanțe de către instanța de apel privind lipsa scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice în acțiunile inculpatei. Instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente (interpretarea corectă a modalității normative alternative prin care se înfățișează acțiunea ce constituie fapta prejudiciabilă prevăzută la art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, - înstrăinarea ilegală), ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature, nemotivate.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, apelul a fost admis, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Agrici Andrei și Rusu Elena au fost condamnați în baza art. 217¹ alin. (3) lit. e), f) *respectiv, lit. b), f)* la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 4 ani, pentru

fiecare, și în baza art. 322 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 250 unități convenționale, ce constituie 5000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 3 ani, pentru fiecare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, le-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 250 unități convenționale, ce constituie 5000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani, pentru fiecare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare le-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 2 ani, pentru fiecare.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că la 04 mai 2013, inculpata Rusu E., prin înțelegere prealabilă cu Trohin S. și Agrici A., având scopul de înstrăinare, a păstrat o geantă în care se afla un borcan cu volumul de 3 l. cu castraveți marinați, în interiorul cărora se aflau în total 14,36 gr. de masă vegetală uscată și mărunțită cu miros specific de cânepă care, conform raportului de constatare tehnicoștiințifică nr. 2894 din 09.05.2013, reprezintă marihuană, care face parte din categoria substanțelor narcotice, greutatea căreia conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, reprezintă cantitate mare, substanță pe care a încercat s-o transmită într-un colet destinat condamnatului Rusu I. în Penitenciarul nr. 17 Rezina, prin intermediul lui Trohin S., care doar l-a transportat.

Instanța de apel a reținut că inculpata nu a recunoscut vina și a declarat că la 03.05.2013, fratele său Rusu P., împreună cu o persoană necunoscută, i-a adus o geantă la domiciliul ei, pe care, ulterior, la indicația acestuia, urma să o transmită unor terțe persoane. În dimineața zilei de 04.05.2013 a transmis geanta, fără să cunoască conținutul acesteia, lui Agrici A. Despre conținutul genții a aflat ulterior, de la colaboratorii de poliție. Nu a văzut ca fratele său, Rusu A., să fi pus suma de 200 lei în colet. Când a transmis coletul, i-a dat lui Rusu P. 200 de lei, bani care urmau să-i fie transmiși lui Rusu I. La penitenciar au mers Trohin S. cu Agrici A. Nu cunoaște cine a plasat în colet substanțele narcotice.

Totodată, vinovăția inculpatei este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorul Marchitan M. a declarat că la 04.05.2013 era la serviciu în funcție de supraveghetor, la camera de colete. A reținut momentul când a primit coletul, în acesta fiind un borcan de 3 l. cu castraveți murați. Având suspecții, a răsturnat castraveții din borcan în alt vas și a depistat 2 sau 3 castraveți tăiați în care erau câte o punguliță de polietilenă. Toate acțiunile au fost petrecute împreună cu Carpovici V. Apoi au anunțat organele responsabile, fiind stabilit că în pungi se

conține o substanță vegetală de culoare verde închisă cu miros specific asemănătoare cu cânepa.

Conform procesului-verbal din 04.05.2013, cu anexarea fotografiilor, de la fața locului au fost ridicate două pungi cu masă vegetală uscată și fărâmițată, de culoare verde, asemănătoare cu cânepa.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică chimică nr. 2894 din 09.05.2013, masele vegetale de culoare verde, mărunțite, prezentate la examinare în două pachete din material polimeric transparent, ridicate la 04.05.2013 în IP-17 din coletul transmis de Trohin S., reprezintă marihuană, care face parte din categoria substanțelor narcotice, în cantitate totală de 14,36 gr.

Conform procesului-verbal de audiere din 07.06.2013 a bănuțului Trohin S., coletul care urma să fie transmis condamnatului Rusu I., a fost pregătit de către Rusu E., aceasta transmițându-l lui Agrici A. și Trohin S. pentru a fi păstrat, iar ulterior transportat în penitenciar.

Inculpatul Agrici A. în instanța de fond a declarat că el, împreună cu Trohin S., au avut o înțelegere prin telefon, cu condamnatul Rusu I. care se afla în penitenciar, să-i transmită coletul care urma să fie pregătit de Rusu E.

Potrivit rapoartelor martorilor Carpovici V. și Marchitan M., precum și a procesului-verbal de cercetare la fața locului din 04.05.2013, coletul care urma să fie transmis condamnatului Rusu I. prin punctul de control al Penitenciarului nr. 17 Rezina, conținea un borcan cu castraveți marinați, în interiorul cărora a fost depistată masa vegetală uscată și mărunțită, cu cantitatea totală de 14,36 gr. care, potrivit raportului de expertiză nr. 2894 din 09 mai 2013, reprezintă marihuană, ce face parte din categoria substanțelor narcotice.

Declarațiile inculpatei Rusu E. date în instanța de apel și ale inculpatului Agrici A. prezentate în instanța de fond, precum că nu au săvârșit faptele imputate, nu au acoperire probatorie și urmăresc scopul evitării răspunderii penale.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, ca expedierea substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, săvârșită de trei persoane, în proporții mari, și în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, ca încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, în proporții mari.

În același timp, instanța de apel a statuat că instanța de fond incorect a recalificat acțiunile inculpatei Rusu E. de la art. 217¹ alin. (3) lit. d), f) Cod penal în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, motivându-și soluția prin lipsa scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice or, contrar acestor argumente, stabilirea prezenței sau lipsei scopului înstrăinării este reflectată și în pct. 16 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 26.12.2011 Cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor și a precursorilor.

Astfel, înstrăinarea ilegală de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope ori de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale acestora reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o

altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.), acțiune care poate urmări atât un scop pecuniar, cât și gratuit.

Înstrăinarea ilegală de plante care conțin substanțe narcotice, psihotrope sau analoge ale lor se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană. Scopul înstrăinării este prezent atunci când făptuitorul urmărește transmiterea plantelor sau a substanțelor vizate în posesia unei alte persoane și nu are importanță dacă, prin comiterea faptei, subiectul a urmărit realizarea unui interes material (motivul infracțiunii).

Despre scopul de înstrăinare pot mărturisi, în prezența unor temeieri suficiente: procurarea, prepararea, păstrarea sau transportarea substanțelor narcotice de către o persoană care nu le consumă, numărul mare de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope, amplasarea acestor substanțe în recipiente care facilitează înstrăinarea, existența unor înțelegeri cu cei care urmează să primească astfel de substanțe etc.

Pentru stabilirea prezenței scopului înstrăinării este necesară identificarea tuturor acestor circumstanțe în ansamblu și nu doar a uneia dintre ele.

Or, instanța de fond, fără a efectua o analiză corespunzătoare, s-a expus prematur asupra cumulului probelor prezentate de acuzare fără a elucida faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, soluția privind lipsa scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice în acțiunile inculpatei, fiind una greșită.

Prin urmare, potrivit probelor administrate, inculpata Rusu E., plasând substanțele narcotice în coletul care urma să ajungă în posesia condamnatului Rusu I., a avut scopul de a înstrăina substanțele narcotice.

Totodată, inculpata întrunește condițiile prevăzute la art. 21 alin. (1) și 22 Cod penal, fiind subiect al infracțiunii prevăzute la art. 322 alin. (1) Cod penal.

Obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la transmiterea în condiții de legalitate a obiectelor către persoanele deținute în penitenciare, iar obiectul material îl constituie substanțele cu efect narcotizat.

Latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiunea de transmitere tănuită de la control persoanei deținute în penitenciar.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă, motivele infracțiunii fiind interesul material și dorința de a-și ajuta persoana apropiată.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că inculpata a comis infracțiuni din categoria celor ușoare și grave, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, concluzionând că reeducarea și corectarea ei este posibilă fără izolare de societate, fiind rațională aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpată.

8. Avocata Diana Panov a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate în partea privind inculpata Rusu E., *cu remiterea cauzei*.

Recurenta a invocat că instanța de apel a omis că inculpata nu a fost în contact cu geanta sau borcanul în care au fost depistate substanțele narcotice, nefiind stabilite amprente ale acesteia pe aceste lucruri, nefiind efectuat un raport de expertiză în acest sens.

Învinuirea înaintată inculpatei se bazează doar pe presupuneri, fiind contrară prevederilor art. 8 Cod de procedură penală.

Instanța de apel nu a indicat alte motive reale de condamnare a inculpatei, decât cele invocate de instanța de fond.

Astfel, inculpatei i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 19 Cod de procedură penală, urmărirea penală și cercetarea judecătorească nefiind efectuată obiectiv, complet și sub toate aspectele.

Prin urmare, sentința a fost bazată doar pe declarațiile persoanelor care au dus geanta la penitenciar și care, pentru a se eschiva de la răspundere penală, au învinuit inculpata.

Instanța de fond pripit a concluzionat că acțiunile inculpatei conțin elementele constitutive ale infracțiunii și a pronunțat o hotărâre ilegală și neîntemeiată or, învinuirea adusă inculpatei este nefondată și contradictorie.

Totodată, instanțele de fond și de apel au ignorat argumentele și probele apărării, încălcând vădit principiul prezumției nevinovăției.

Examinarea cauzei în instanța de fond a fost efectuată neobiectiv, cu excluderea și încălcarea principiilor și normelor constituționale, de drept procesual-penal, precum și a convențiilor internaționale la care Republica Moldova este parte.

În același timp, decizia instanței de apel nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori principal, pe declarațiile celorlalte persoane condamnate pe această cauză.

Inculpata este o persoană corectă, are la întreținere doi copii, nu are abateri de la lege și nu poate fi condamnată din motiv că o persoană apropiată ei se deține în penitenciar.

Or, nu s-a implicat în acțiunile ilegale ale fraților săi, geanta în care s-au depistat substanțe narcotice, fiind pregătită de fratele ei, ea, întâmplător, aflându-se în locul și momentul nepotrivit, când Agrici A. și Trohin S. au preluat coletul. Astfel, nu a transmis și nu a atins geanta și nu cunoștea ce se află în ea, considerând că în colet sunt produse și haine pentru fratele său din penitenciar, iar faptul că le-a dat lui Agrici A. și Trohin S. 200 lei pentru a duce geanta nu o face vinovată în comiterea infracțiunilor incriminate.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin.) p. (5) CPP.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină

indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul declarat, este fondat în drept pe art. 427 alin.) pct. 5) Cod de procedură penală, avându-se în vedere probabil art. 427 alin. 1) pct. 5) Cod de procedură penală, care prevede temeiul pentru recursul ordinar în situația când cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, care ar fi erorile concrete de drept și esența circumstanțelor că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 8. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 8. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei Rusu E. și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acesteia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului Agrici A. și ale martorilor Marchitan M. și Carpovici V., procesul-verbal de audiere din 07.06.2013 a bănuitului Trohin S., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.05.2013 cu anexarea fotografiilor, în cadrul cărui au fost ridicate două pungi cu masă vegetală uscată și fărâmițată, de culoare verde asemănătoare cu cânepa, raportul de constatare tehnico-științifică chimică nr. 2894 din 09.05.2013, că masele vegetale

de culoare verde, mărunțite, prezentate la examinare în două pachete din material polimeric transparent, ridicate la 04.05.2013 în IP-17 din coletul transmis de Trohin S., reprezintă marihuană, care face parte din categoria substanțelor narcotice, în cantitate totală de 14,36 gr., rapoartele depuse de supraveghetorii Marchitan M. și Carpovici V., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) și 322 alin. (1) Cod penal (*pct. 7. din decizie*).

Totodată, soluția instanței de apel este conformă deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13.12.2016 (*pct. 6. din decizie*), or, art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală prevede expres că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul menționat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 7. – 8. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatei au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Diana Panov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, în privința inculpatei Rusu Elena XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 decembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco